A°. 1838. SURINAAMSCHE COURANT. N°. 38.

DONDERDAG, DEN 10den MEI.

JE MAINTIENDRAI

PARAMARIBO.

Militair Bureau.

Den 8 Mei 1838.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, is bij Gouvernements-Order van heden, No. 155, tot TWEEDE LUITENANT bij de Kompagnie Koloniale Guides van *Suriname* benoemd en aangesteld, de Adjudant-Onderofficier bij gemelde Guides, CARL ERNEST HOEMANN.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Advertentien.

(18723) De CURATOR en REKENMEESTER bij het Departement van Onbeheerde Boedels, zal op HEDEN ... en, op ... van hetzelve Departement, door den Vendumeester S. F. FLU, doen verkoopen:

De *NALATENSCHAP* van wijlen den Heer FREDERIK BARTELINK; bestaande in: LIJFKLEEDEREN, DRANKEN eenige MEUBELEN en een ingeboeid geschilderd CORJAAL.

Den Timmerneger, genaamd *Ceremonie of Salmonie*; aankomende den Boedel van WORIE van BEUDEKER.

En, de overgeblevene *OPSTALLEN* op het Erf La. D. No. 52; toebehoorende aan den Boedel J. H. JACOBS.

Paramaribo, den 10 Mei 1838.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

Aanstaande Zaturdag den 12den dezer, des morgens ten *zes* uren, zal de gewone Exercitie met de BRANDSPUITEN plaats vinden.

Paramaribo, den 8 *Mei* 1838.

De Opperbrandmeester,
H. G. ROUX.

MAATSCHAPPIJ:
Tot Nut van 't Algemeen.

Het BESTUUR der Maatschappij: TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN, besloten hebbende, met terughouding van eenige Exemplaren van ieder Werk, alle de Boeken aan genoemde Maatschappij toebehoorende, publiek te doen verkoopen, zoo stelt het vooraf elk en een iegelijk, in de gelegenheid, om zich van die Werken te voorzien, welke hem mogten ontbreken; — *alléén* betalende, wat de Almanakken betreft, per jaargang *f* 1-00.

Zullende deze Werken verkrijgbaar zijn bij den Bode J. G. HEIJMANS, tot den *eersten* Julij aanstaande.

Paramaribo, den 5 *Mei* 1838.

De Secretaris,
J. H. DE FRIDERICI.

(19666) De ondergeteekende zal, ingevolge bekomene autorisatie van het Geregtshof alhier, met concurrentie van J. H. REIJEG nom. ux., op aanstaanden Vrijdag den 11den dezer, des namiddags om *vier* uren, ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek *verhuren*:

De *HUIZEN* en *SLAVEN* (waaronder bekwame *Metselaars*), en een *TENT-VAARTUIG*, aankomende den Boedel wijlen den Heer JAN LOUIS STUGER; volgens conditien, ter *visie* liggende ten kantore der Gezworen Klerken alhier.

Paramaribo, den 9 *Mei* 1838.

E. J. S. STUGER qq.

TE KOOP:

... bij ...

D. ENDA.

(17660) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal *MORGEN* om 9 uren, verkoopen:

PROVISIEN, STUKGOEDEREN, WANE- en KOPIE PLANKEN, een *EZEL* met *KAR* en *TUIGEN*.—

En op Maandag den 14den dezer, des morgens 9 uren:

Een partij nieuwe *STUKGOEDEREN* &c., om verkoop-rekening te sluiten.

MENGELINGEN.

De edele Schuldeischer en de niet minder edele Schuldenaar.

Sultan Hamed beminde de jagt, doch geheel anders voldeed hij aan deze geliefkoosde uitspanning dan zijn vader: onder diens regering toch schenen de menschen voor dieren, en niet de dieren voor de menschen geschapen te wezen. Het jagtpark van Hamed was gedeeltelijk door de Sunna-rivier, gedeeltelijk door muren en sterke omheiningen ingesloten. Hierin jaagde Hamed met de Ali-Sebas (*) (kinderen des Staats), en maakte van deze gelegenheid gebruik, om ze meer en meer van nabij te leeren kennen, hunne neigingen en bekwaamheden na te gaan, en hunne ligchamen door de jagt te verharden. Zoo werd zijn vermaak inderdaad eene nuttige bezigheid. Maar ook daardoor werd het weldadig, dat hij dan meermalen in de omliggende dorpen plagt te vertoeven, en daar zelfs den geringsten zijner onderdanen vrijen toegang verleende. Menigeen, die het niet gewaagd had, in de vorstelijke hoofdstad hulp te zoeken, die te arm was, om daar de kostbare hulp af te wachten, die bezwaarlijk door alle wachten en voorzalen had kunnen doordringen, die zijnen Vorst bezwaarlijk had kunnen vinden op de kronkelwegen, die den onkundigen wandelaar zoo ligt van het spoor brengen; — die vond hem hier, vond hem zonder schitterend gevolg, zonder afschrikkende pracht; die erkende zijnen vader, gaf hem met kinderlijk vertrouwen zijn verlangen te kennen, die had gewis niet vruchteloos, wanneer zijn verzoek regtvaardig, en zijn regt nog kennelijk — niet door Adikasten (Advocaten) kunst in eene ondoordringbare duisternis gehuld was.

Eenmaal bood een grijsaard, bij die gelegenheid den goeden Vorst het volgende smeekschrift aan:

» Mijn Vorst! Indien een man, die den ... leven, of ... dagen verkorten, dwing dan mijnen schuldenaar, dat hij mij betale!

AL-MAKAR."

» Al-makar? — Die naam is mij bekend!" zeide Hamed. » Ga zitten, eerwaardige grijsaard, verhaal mij kortelijk uwe geschiedenis, en noem mij uwen schuldenaar."

» Mijn Vader," zoo verhaalde Al-makar, » was Protevont (Generaal), en had algemeen den naam, een braaf man en een goed Protevont te zijn, en hij was het. Ik legde mij op de wetgeleerdheid toe, maar moest tegen mijne neiging Soldaat worden, om aan den wil mijns vaders te voldoen: ik maakte den veldtogt tegen de Saliden mede, deed mijn pligt, en werd op mijn vijf en twintigste jaar Bevelhebber van 300 Ruiters. In hetzelfde jaar verloor ik mijnen vader. Dadelijk na zijn dood legde ik mijnen post neder, en werd als Landregter over het Landschap Schemar aangesteld. Gedurende de vijftien jaren, dat ik dit ambt waarnam, bragt ik het zoo ver, dat mijne goede landslieden zelden om regt onder elkander streden, en wanneer er al een verschil plaats had, dan bragten zij het zelden bij de overheid aan, daar zij met mijne beslissing te vreden waren. Maar des te minder genoegen namen er de dienaren des regts mede, dat mijne landlieden vredelievender en verstandiger werden. Ik werd voor het geregt geroepen, om mij wegens ontijdige en eigendunkelijke nieuwigheden te verantwoorden. Met vasten moed verdedigde ik mij; maar deze moed verliet mij, toen ik merkte, dat de Opperregter eene zaak maakte met de Duisterlingen (†). Het was toen

(*) De kinderen van het mannelijk geslacht, welker vaderen in dienst van den Staat gestorven zijn, zonder vermogen na te laten; voor hunne opvoeding zorgt de Sultan.

(†) De Duisterlingen — vijanden des verlichting.

dat de oorlog uitbrak met Schach Gendal. Ten tweedenmale kreeg ik, op mijn verlangen, de voor vijftien jaren neergelegde plaats — vraag hen, die den slag bij Slly bijwoonden, of Al-makar en zijne Ruiters hunnen pligt deden. In dezen slag verloor ik mijn' regter arm, werd daarop met den eertitel eens Protevonts ontslagen, en sedert heb ik het overige van mijn klein vermogen verteerd."

» En uw schuldenaar?"

» Vorst!" sprak Al-makar met trots, » wanneer gij mij verhaal waar vindt, en dan mijnen schuldenaar niet erkent, dan heb ik er geenen, of doe ten minsten afstand van de schuld."

De edele Hamed bloosde, en nog dien zelfden dag woonde Al-makar in het paleis van den Vorst, en spijsde aan zijne tafel.

Allerlei.

Een vrolijk oud man, die de wereld nam zoo als zij is, en daarbij met God en menschen in vrede leefde, bezocht zijnen neef, dien hij in lange niet gezien had. Deze was een diepzinnig staatkundige, die het welzijn en ongeluk der gansche wereld in zijn hoofd had, altoos uithuizig was en zijne eigene zaken verwaarloosde. Naauwelijks waren de eerste begroetingen voorbij of de neef bragt het gesprek op zijn lievelingonderwerp, en zeide: » Is het niet waar, oom, dat het staatsgebouw eene gansche hervorming noodig heeft? Waar wil het heen? Zoo blijven kan het niet, dat is zeker, het gaat dagelijks achteruit. Wil ik u eens zeggen, hoe ik het aanleggen zou, als ik aan het roer zat?"

» Lieve neef!" zeide de oude, en nam hoed en stok, » Wij zitten hier niet goed. De togt, die door de gebroken vensterruiten komt, heeft mij kiespijn veroorzaakt. De groote lekkagie boven ons hoofd, maakt mij beducht, dat de gansche zoldering der kamer mogt in storten; die muur ginds dreigt om te vallen, en over den ongelijken vloer kan men de beenen breken. Doe mij het genoegen morgen dien dag een begin te maken, met uw eigen huis in orde te brengen en te repareren. En als gij daarmede gereed zijt en wij veilig, warm droog zitten, willen wij ook naar ons vermogen den Staat verbeteren."

De minister *** te Parijs, trof bij de terugkomst uit zijnen tuin, in zijne voorkamer een man aan, die door zijn geheel voorkomen en zijne ten uiterste veronachtzaamde kleeding zeer weinig van zich liet vermoeden.

Hij meende een' dier vele lastige bedelaars voor zich te zien, die hem bij zijne algemeen bekende en maar al te zeer misbruikte goedwilligheid dagelijks lastig vielen. De vreemdeling werd derhalve niet slechts koel, maar bijna met minachting ontvangen.

Deze behoorde echter geenszins tot die verachtelijke klasse. Het was een beroemde talentrijke kunstenaar. Naauwelijks had hij een paar woorden gesproken en zich bekend gemaakt, of er had eene in het oog loopende verandering bij den minister plaats; dezelve was dadelijk aan zijn gelaat, aan den toon zijner stem en aan zijn gansche gedrag merkbaar, en toen de kunstenaar het verzoek hetwelk hem aldaar deed verschijnen, had voorgesteld, werd hem hetzelve met een vleijend compliment over zijne verdiensten dadelijk ingewilligd.

Toen deze onder dankzeggingen zijn afscheid nam, geleidde de minister hem met blijkbare welwillendheid tot aan de deur. De kunstenaar kon zijne verbazing over deze handelwijs niet verbergen; en liet de minister hem met deze woorden van zich gaan.

» Mijnheer, men ontvangt de lieden naar hetgeen zij *schijnen*, maar men laat hen van zich gaan, zoo als zij *zijn*.

Naar het nieuwe regeringsreglement, is in Pruissen de zorge voor de stedelijke belangen aan een bepaald getal gecommitteerden opgedragen, die in iedere stad door de gezamenlijke burgerij uit derzelver midden verkoren worden. Deze vergaderen op vastgestelde tijden, om over de belangen der gemeente te raadplegen.

In eene zoodanige vergadering werd ook over het armenwezen gehandeld, en daar men bevond, dat de voor handen zijnde fondsen voor de armen, bij de dagelijksche toeneming derzelve, niet toereikend waren, werden er verscheiden voorstellen ter bane gebragt om dezelve te vermeerderen.

Eindelijk stond er een op, welke zeide: » Mijne heeren, ik verzoek het woord!— Uit alles, wat tot hiertoe over dit onderwerp gezegd is, komt het mij voor, dat de armen aan onze stad jaarlijks aanzienlijke sommen kosten, die, indien zij niet daaraan besteed werden, bespaard of tot andere nuttige einden aangewend konden worden. Ik stel derhalve voor, dat men de armen zal laten uitsterven!"

De Hindoos bekleeden het binnenste hunner huizen met een laag koedrek. De oude vrouwen en de kinderen zijn gestadig bezig denzelven bijeen te zamelen. Zij kneeden dien met de handen tot platte koeken, die zij aan de buitenzijde der woningen ophangen om te droogen; vervolgens bewaren zij dezelve in schuren; om ze binnen in hunne gebouwen te bezigen. De muren van koedrek of die, welke daarmede bekleed zijn, zien er uit als stukadoorwerk en verspreiden geen' onaangenamen reuk.

Een opperofficier, in dienst der Engelsche O. I. compagnie, had eene Hindosche vrouw getrouwd; hij bragt haar te Londen en huurde voor haar eene zindelijke woning in een der schoonste gedeelte van de stad, terwijl hij naar Schotland ging, om zijne vrienden te bezoeken. Het eerste, wat de vrouw na het vertrek van haren man deed, was, zich eene koe aan te schaffen, die zij in hare kleedkamer deed brengen. De vrouw van het huis wilde zich hier tegen verzetten, maar de Hindosche dame beloofde haar al de schaden, die er plaats mogten hebben, te vergoeden. Doch toen na eenige dagen de dienstmaagd de vrouw des huizes waarschuwde, dat men koedrek op het vergulde behangsel der zaal plakte, hetgeen men er onmogelijk kon afkrijgen, begreep de Londensche vrouw dat de Hindosche dame zot was, en schreef denzelfden dag naar Schotland, om het huurcontrakt te vernietigen.

Zeker dwergachtig mensch verscheen als getuige voor een Engelsch geregtshof. Een reusachtige regtsgeleerde, die op de zijde van den beschuldigden was, tegen wien de getuige optrad, vraagde hem op een honenden toon: »Zeg mij toch eens wat zijt gij dan eigenlijk?" »Hetzelfde dat gij zijt, een regtsgeleerde."— »Gij een regtsgeleerde?" vervolgde de vrager: »ik kan u wel in mijnen zak steken." — » Dat is mogelijk," was het antwoord » en gij zoudt er niet kwaad aan doen, want in dat geval zoudt gij meer regtsgeleerdheid in den zak dan in het hoofd hebben."

Een Spanjaard van ouden adel te Parijs in twist met den Heer Treville. Het kwam tot een tweegevecht. De laatste ontwapende na eenige gangen zijne tegenpartij, maar bood hem terstond de hand ter verzoening aan. De Spanjaard nam dezelve aan, en vraagde den Heer de Treville, waar deze geboren was.— » Ik ben uit Bearn," was het antwoord, » nu dan verwondert het mij niet, dat gij zoo dapper zijt," — riep de Spanjaard uit, » dat ligt op de Spaansche grenzen."

Een jong Dichter had een tooneelstuk vervaardigd, en hetzelve doen spelen, maar bij de voorstelling werd het uitgefloten. Hij ging den volgenden dag een bezoek afleggen bij de tooneelspeelster, die in zijn stuk de hoofdrol vervuld had, in de hoop om van haar eenige vertroostende woorden te hooren. »Het publiek is niet altijd regtvaardig," begon hij, »daarvan heb ik helaas! gisteren een gevoelig bewijs gehad; zekerlijk ligt da schuld ook wel een weinig aan mij en mijne vrienden; dezen hebben te sterk bij mij aangedrongen om mijne eerste proeve van dien aard, ten tooneele te laten opvoeren, en ik was te toegevend; de vrucht was nog niet rijp." » Rijp of niet rijp," antwoordde de tooneelspeelster, » zij is toch gevallen!"

Frans I. Koning van Frankrijk, zeide eens: Een hof zonder het schoone geslacht is als eene lente zonder rozen en als een jaar zonder lente.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 1sten tot en met den 30sten April 1833, zijn ingeschreven, als:

OVERLEDEN: Mozes van Louiszoon, oud 54 jaren. — Christina Elisabeth Houtkloof, dochter van Helena [illegible] Houtkloof, oud 6 jaren en 8 m. Jan van der [illegible] aan boord van Z. M. Fregat *Algiers*, oud [illegible] jaren.— Cornelia Helena Conse, dochter van [illegible] Pichotsch, oud 4 jaren en 6 maanden. — [illegible]ham Meijer, zoon van Carel Abraham Meijer en Esther Princes Fernandes, oud 4 maanden en 14 dagen. — François George van van Ommeren, oud 20 jaren.— Albert Gerbrand Frederik Coblijn, zoon van Gerardina [illegible], oud [illegible] jaren en 5 maanden. — Magdalena Hendrika [illegible], dochter van Jacoba Mietje Scholberg, oud 7 jaren en 6 maanden. — Theodorus Samuel Viegelandzoon, oud 40 jaren. — Cornelis Jacobus van Gomperts, oud na gissing 45 jaren.— Jan Schobbé, oud 50 jaren. — Bernard Josephus Ries, zoon van Joseph Samuel Ries en Sinchie Jacob Samson, oud 6 maanden.— Marie Jeanne Louise Emotton, oud 57 jaren.— Helena Christina, dochter van Johanna Christina Smidt, oud 1 jaar en 5 maanden. — Isaac [illegible]erus, oud 45 jaren. — Susanna Elisabeth Davids, oud na gissing [illegible] jaren. — Frederik Bartelink, oud 37 jaren en 14 dagen. — Petronella van Paccaflon, oud 84 jaren, — George Willem Hampe, zoon van George Christiaan Hampe en Johanna Wilhelmina Mack, oud 6 jaren en 6 maanden. — Rachel de la Parra, dochter van Mordechai de la Parra en Rebecca Bueno de Mesquita, oud 2 jaren en 6 maanden. — Juliana Lea van Bek, oud 80 jaren.— Maria Antoinetta, dochter van Harriette Wilhelmina Roepel, oud 9 maanden. — Jean Catharina, dochter van Marianna Frederica Arons, oud 4 maanden. — David Joseph Trosis, oud 58 jaren.— Amimba van Theresia van Moll, oud 80 jaren. — Heinrich Gottlieb [illegible]olscher, Matroos van Z. M. Fregat *Algiers*, oud 36 jaren.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN:

Den 6 dezer, de Ned. Schoener *Dolphyn*, Kapt. G. ELLART, van Coronie, hebbende 3 dagen reis; Passagiers: de Heeren G. BANKS en S. VAN THOL en 1 Bediende.

Idem, de Engelsche Sloep *Fan Fan*, Kapt. P. W. LEUS, van Demerary, hebbende 7 dagen reis; Passagiers: de Heeren M. VAN DER ELST en [illegible] BOESMAN.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.